

האשה פרק שמיני פסחים

מסורת
הש"ס

כג אב מיי' יר' מהל'
קס בלכס מו :
כד נ מיי' סס עשיר'
ח' מ' קס עשיר'
י ככס'

כד ר מיי' פ' מ' מלכס'
קס בלכס מו :

כז ר מיי' פ' מ' מלכס'
קס בלכס מו :

כז ר מיי' פ' מ' מלכס'
קס בלכס מו :

כז ר מיי' פ' מ' מלכס'
קס בלכס מו :

כז ר מיי' פ' מ' מלכס'
קס בלכס מו :

כז ר מיי' פ' מ' מלכס'
קס בלכס מו :

כז ר מיי' פ' מ' מלכס'
קס בלכס מו :

כז ר מיי' פ' מ' מלכס'
קס בלכס מו :

כז ר מיי' פ' מ' מלכס'
קס בלכס מו :

כז ר מיי' פ' מ' מלכס'
קס בלכס מו :

כז ר מיי' פ' מ' מלכס'
קס בלכס מו :

כז ר מיי' פ' מ' מלכס'
קס בלכס מו :

כז ר מיי' פ' מ' מלכס'
קס בלכס מו :

כז ר מיי' פ' מ' מלכס'
קס בלכס מו :

כז ר מיי' פ' מ' מלכס'
קס בלכס מו :

כז ר מיי' פ' מ' מלכס'
קס בלכס מו :

כז ר מיי' פ' מ' מלכס'
קס בלכס מו :

כז ר מיי' פ' מ' מלכס'
קס בלכס מו :

כז ר מיי' פ' מ' מלכס'
קס בלכס מו :

כז ר מיי' פ' מ' מלכס'
קס בלכס מו :

כז ר מיי' פ' מ' מלכס'
קס בלכס מו :

כז ר מיי' פ' מ' מלכס'
קס בלכס מו :

כז ר מיי' פ' מ' מלכס'
קס בלכס מו :

כז ר מיי' פ' מ' מלכס'
קס בלכס מו :

כז ר מיי' פ' מ' מלכס'
קס בלכס מו :

כז ר מיי' פ' מ' מלכס'
קס בלכס מו :

כז ר מיי' פ' מ' מלכס'
קס בלכס מו :

כז ר מיי' פ' מ' מלכס'
קס בלכס מו :

כז ר מיי' פ' מ' מלכס'
קס בלכס מו :

דעות שאני - אפי' דלא אכלי סולתו אלא כחד תימיה לר"י מה

לדין לטויי הכי לימא ליה דשאני בכל דלא שייך למימר
הא קבילתון ולא דמי כלל לדין של א' מן יפות וי"ל דלמסקריד לטויי
הכי דלא ידוק [איפכא דוקא] ממנה אחרים דלא מני למימר הא

קבילתון [הא ידיו יפות דמני למימר
קבילתון] אין רשאין ליתן חלק
ומעיקרא דהא בעי למיפסק דהוי
כדיו של א' מן יפות הי"מ למפרך

אדרבה איפכא מסתברא לך משני
דלא מני למיפסק מיד: בני חבורה
רשאין לחלק לו לא - וא"ת אמאי לא

פשי ממתני' דדוקא אס המנה
האחרים עמו רשאין ליתן חלק וי"ל
דאיכא למיחיד דכלא ממנה מני רשאין

ליחלק והא דנקט ממנה משום דכלל
ענין מיירי אפי' הכי הוה שאל ליחלק ואס
ממנה רשאין ליחלק אבל ברמייהא לא

מני למיחיד דפשיטא דאס הכי שאל
ליחלק אפי' א' מהם ידיו יפות אין
רשאין ליתן חלק דמסתמא על דעת

ק הכי דלא א"ן אחד מן ידיו יפות
אין דרך ליחלק בלא תנאי :

מעות כל שכן יפלו לנדבה
ק"ק לר"י דרישא מיירי
כשהקדיש מעות לשם פסח כדמוכח

בסמך וסיפא מיירי במעות חולין
דאי הקדישן לשלמים איך יפלו מעות
שלמים לנדבה ליבר ויקריבו מן

עולות לקץ המזבח :
ומאחר דלא עשה ולא כלום
אמאי יפלו לנדבה :

פירוש אי אמרינן בשלמא דעשייתו
מועלת אחי ספיר דקסינן ליה שאל
יגילי לעשות קן פסח אחרת אבל

כיון דלא עשה ולא כלום אמאי
קאסינן ליה כיון שאין ממש בעשייתו
ומשני דמ"מ קאסינן ליה :

וזה הפריש מעות לפסחו כ'
דאי במעות חולין מאי קמ"ל
פשיטא שכן חולין דלית לן למיקנסיה

כמו בדפוסא חו"ק דשרי למטת אחרים
על פסחו וי"ל אפי' לוי הוה מעות
חולין מעיקרא מכל מקום איך יכול

למטת אחרים אחר שהקדישו כיון
דכבר דאפי' במעות לא משייר
וכ"ש בפסח דלא משייר מדקשיא

ליה אין הקדש חל על הקדש וי"ל
דאפי' דלא משייר ביה מיד על
דעת קן מקדישו שילאו כל אשר

ימנה עניו דקרא כתיב (שמות יב)
ולקח את וטכט וכתיב ביה (ספ)
קטשו משמע דכל ענין אפי' ל

הקדישו כבר משום דעמ' האדם ק :
כ

כ

כ

כ

כ

כ

מתני' הממנה עמו אחר בחלקו רשאין
בני חבורה ליתן לו את שלו והוא אוכל
משלו והן אוכלין משלהן : **גמ' איבעיא ליה**

בני חבורה שהיו ידיו של אחד מהן יפות
מדו שיאמרו לו מול חלקך וצא מ' אמרינן
מצי אמר לדו הא קבילתון אן דילמא מצו

למימר ליה כי קבלינן לחיקוני ובידה
אדעתא דאבלת מפי מינן לא קבלינך : **ת"ש**

הממנה אחרים עמו על חלקו רשאין בני
חבורה ליתן לו את שלו והוא אוכל את
שלו והן אוכלין את שלהן מאי מעמא לאו

משום דדתי ליה כידים של אחד מהן יפות
ואי סלקא דעתך ידיו יפות' מצי אמר לדו
קבילתון ניהוי האי כידיו יפות' לא

דעות שאני דא"נ תרוייהו כחד מבני חבורה
הוא דאכלי מצי אמר לי דלא ניהא לן אינש
נוכרא גבן ת"ש השמש שאכל כוית בשך

בצד התורה, אם היה פקח ממלא כריסו ממנו,
אם רצו בני חבורה לעשות טובה עמו באין
ויושבין בצדו ואוכלין דברי רבי יהודה רצו

אין לא רצו לא ואמאי, נימא לדו הא קבילתון
אפי' התם דאמרי ליה כי קבלינך, אדעתא
דנטרידך קמן, למפרך לן לדידך לא קבלינך

ת"ש בני חבורה שהיו ידיו של אחד מהן
יפות רשאין לומר שול חלקך וצא ולא עוד
אלא אפילו חמשה ועש סבולת רשאין

לומר לו שול חלקך וצא שמע מינה, מאי וולא
עוד : לא מיבעיא קאמר : לא מיבעיא פסח
דמצי אמרי ליה כי קבלינך, לחיקוני ובידה

אלא אפילו סבולת גמ' דצווחא בעלמא
הוא, רשאין לומר לו שול חלקך וצא איכא
דאמרי הא לא איבעיא לן אלא הכי הוא

דאיבעיא לן בני חבורה רשאין לחלק או
אינן רשאין לחלק ת"ש בני חבורה שהיו
ידיו של אחד מהן יפות רשאין לומר לו שול

חלקך וצא ידיו יפות אין ידיו יפות' לא
שמע מינה, רב פפא ורב הונא בריה דרב
יהושע עריבו ריפתא בהדי הדדי, אדאכיל

רב הונא בריה דרב יהושע חרא, אכיל רב
פפא ארבע, א"ל פלג לי, אמר ליה קבילתון
איחיבה כל דני תיובחא ושני כדשנינן

איחיבה בני חבורה א"ל התם דאמרי לי כי
קבלינך לחיקוני וביחה, איחיבה סבולת'
ליה, אול עריב בהדי רבינא, אדאכיל רב הונא בריה דרב יהושע חרא אכיל

רבינא חמניא, אמר פפי ולא חרא רבינא. ת"ר הממנה אדרי' עמו על פסחו
על חגולתו מעות שבידו חולין : והמוכר עולתו ושלמו לא עשה ולא כלום
(מעות כל שהו יפלו לנדבה) וכי מאחר דלא עשה ולא כלום, מעות אמאי יפלו

לנו בה אמר רבא קנסא, ומאי כיל שהי' אפי' דלא הוה שווא אלא ארבעה ויהבוליה
חמשה אפילו בהדיא יתירא נמי קנסוהו רבנן; אמר עולא ואיחימא ר' אושיעיא :

אפשר ידעי חברין בבלאי מעמא דהאי מלתא. זה הפריש מלה לפסחו וזה
הפריש מעות לפסחו היאך הקדש חל על הקדש דקתני (מעות שבידו חולין) ?
אמר

ליקנסיה : אפשר ידעין כו' - והלואי שיה יודעין טעם זה ויודיעט. סיפך - מעות הקדש
של מעות לחולין מי הולין למעות * (של חולין) אילו היה טעמן בדבחות חולין היתה
לחולין אבל טעמין מה נחפס חתיהם שילאו הם לחולין והא ליכא למימר במעות שלא אוקדשו טסקין דלאס כן מאי למימרא :

אמר

אמר

אמר

אחרים עמו על חלקך בלא דעת חבורה: **רשאין** - לומר לו שול
חלקך ולא אוכל אתה וחבורתך את חלקך דאית ליה להאי תנא פסח
נאכל כב' חבורות: **גמ' דיו יפות** - ליפנה מעולת ממנה לחלול

הבבא : קבילתון - קבלתונו עליכם
לאכול בכל כפי בדמים הללו : **לפוקני**
וציפס - שלא יהא טמר ושיפרטך
למאכל שאר בני אדם : **לאו פסוס**
דפוס ליש כו' - שיה עמו לוחלין :

דפוס שאני - אין בני חבורה מרובין
להיות כל אלו הדעות בחבורתם שמת
יעבדו עליהם הסעודה ולא משום
אכילה יתיראה אלא אפי' לא אכלי

סולתו אלא כחד גבירא מל' מעכבי
עליה : **פסול כריסו פסול** - כדלמרי'
בכיד לולין (לשיל דף טו) שאין האוכל
לכול בשתי מקומות : **לא רצו לא** -

אלמא משום קירחא הדרי ביה הכא
עמי משום פסולת הדרי ביה **אלא פסוס**
לדידך לא קבלינך - אבל ידיו יפות
מדלא דבקו לחרי' ש"מ בכל מאכלו

קבילו עליהן : **סיכולס** - מערובת
סעודה של כל ימות השנה : **פאי ולא**
עוד - מאי אולמיה הא מהא : **לפוקני**

וציפס - כדמא אש אחד : **דלנווסא**
ואיכא למימר משום נוחא קבליה
עליה בכל מאכלו : **רשאין ליפלו** -

לחלק פסח בזינין לכל א' חלק המגישו
או אין רשאין ליפלו - אלא לוחלין
כאחד ועמקין המעות לפניהם בשאר
סעודות : **ש"מ** - אין רשאין ליחלק :

כל סני סיכולס - הממנה אחרים
הקשטם : **איסיביס בני סבורס** - מרישיה
דקתני טול חלקך וקני ליה כ"האיה

משום דלחיקוני וביחה קבליה וכדמא
איש אחד אבל אנת נוחא קבליה עקך
וניחא עקך נוחי לקבולי עקך בכל
סעודתי : **ופל פגינסו** - חגיגת י"ד

שאף היא בזה לכל המטיין : **פסוס**
שכידו - שלקח מן הגמון הללו :
פולין - כדמפרש טעמא לקמיה שאף

על פי שהגמנה כבר הקדיש מעותיו
לכן והממנה כבר הקדיש פסחו
מחמללין המעות על הפסח וטעמא
מפרש : **פסוכו עולמו** - להחכר בה

אחר לא עשה כלום ואין העולה
קריבה אלא לשם בעלים הראשונים :
ופסוס כל שפן - כל מה שקבל מן

העולה והשלמים ואפילו יומר על כדי
דמיון יפלו המעות לנדבה ליבור
לשופרות שהיו במקדש שהיו מקריבין

ממן עולות לקין המזבח ולקמיה
פרך מאחר דלא עשה ולא כלום אמאי
יפלו דמיון לנדבה : **אמר רבא קנסא**

קנסו רבנן לקמיה דלא יקני זמנא
לחרימי עולה ושלמים דלחר ואיזה
הוא דלפסידו אכפסיה דלא היה ליה

למיקני כפרת אחרים וכי האי גוונא
נמי אמרי אינשי אלא עכברא
גבג אלא חורא גבג' כלומר המוכר

לא פשט אלא הקונה הלך מעותיו
נדבה : **אף על כן דרשא ארכנס**
דממנה בעלמא הוא דיהב ליה ולא

למחר חה הקדיש מעו'
דממנה בעלמא הוא דיהב ליה ולא
למחר חה הקדיש מעו' דממנה בעלמא הוא דיהב ליה ולא

למחר חה הקדיש מעו' דממנה בעלמא הוא דיהב ליה ולא

למחר חה הקדיש מעו' דממנה בעלמא הוא דיהב ליה ולא

למחר חה הקדיש מעו' דממנה בעלמא הוא דיהב ליה ולא

למחר חה הקדיש מעו' דממנה בעלמא הוא דיהב ליה ולא

למחר חה הקדיש מעו' דממנה בעלמא הוא דיהב ליה ולא

אמר ר' יוחנן
אלו הן המעות
האם הן המעות
האם הן המעות

אמר ר' יוחנן
אלו הן המעות
האם הן המעות
האם הן המעות

אמר ר' יוחנן
אלו הן המעות
האם הן המעות
האם הן המעות

אמר ר' יוחנן
אלו הן המעות
האם הן המעות
האם הן המעות

אמר ר' יוחנן
אלו הן המעות
האם הן המעות
האם הן המעות

אמר ר' יוחנן
אלו הן המעות
האם הן המעות
האם הן המעות

אמר ר' יוחנן
אלו הן המעות
האם הן המעות
האם הן המעות

אמר ר' יוחנן
אלו הן המעות
האם הן המעות
האם הן המעות

אמר ר' יוחנן
אלו הן המעות
האם הן המעות
האם הן המעות

אמר ר' יוחנן
אלו הן המעות
האם הן המעות
האם הן המעות

אמר ר' יוחנן
אלו הן המעות
האם הן המעות
האם הן המעות

אמר ר' יוחנן
אלו הן המעות
האם הן המעות
האם הן המעות

אמר ר' יוחנן
אלו הן המעות
האם הן המעות
האם הן המעות

אמר ר' יוחנן
אלו הן המעות
האם הן המעות
האם הן המעות

אמר ר' יוחנן
אלו הן המעות
האם הן המעות
האם הן המעות

אמר ר' יוחנן
אלו הן המעות
האם הן המעות
האם הן המעות

אמר ר' יוחנן
אלו הן המעות
האם הן המעות
האם הן המעות

אמר ר' יוחנן
אלו הן המעות
האם הן המעות
האם הן המעות

אמר ר' יוחנן
אלו הן המעות
האם הן המעות
האם הן המעות

אמר ר' יוחנן
אלו הן המעות
האם הן המעות
האם הן המעות

אמר ר' יוחנן
אלו הן המעות
האם הן המעות
האם הן המעות

אמר ר' יוחנן
אלו הן המעות
האם הן המעות
האם הן המעות

אמר ר' יוחנן
אלו הן המעות
האם הן המעות
האם הן המעות

אמר ר' יוחנן
אלו הן המעות
האם הן המעות
האם הן המעות

אמר ר' יוחנן
אלו הן המעות
האם הן המעות
האם הן המעות

אמר ר' יוחנן
אלו הן המעות
האם הן המעות
האם הן המעות

אמר ר' יוחנן
אלו הן המעות
האם הן המעות
האם הן המעות

אמר ר' יוחנן
אלו הן המעות
האם הן המעות
האם הן המעות